

Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Csontos Péter, Dr. Illés Attila József, Dr. Császár Eszter

H-1141 Budapest, Vezér utca 106.

Tel.: 354-0851, Fax: 354-0852

DR. ILLÉS ATTILA JÓZSEF

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ÜGYVÉD	
Ügyszám:	11/1921-0/2016
Érkezett: utján	2016 NOV 24.
Példány:	1
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda:	

Az Alkotmánybíróság részére
a
Fővárosi Törvényszék
1055 Budapest,
Markó utca 27.

Tárgy: alkotmányjogi panasz
Ügyszám: 5A 02032/a
Hív. szám: Gfv.VII.30.585/2016/2
és 28.Pf.21.037/2015/11
Mellékletek: 6 db
Budapest, 2016.11.21.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

indítványozó (lakcíme)

mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt (1/1.) jogi képviselőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára alapítottan – mely szerint alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva – az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, és kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokaimra figyelemmel állapítsa meg a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésének alaptörvény ellenességét, és azt semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény

- a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot,
- a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való jogot, valamint
- a 25. cikk (3) bekezdése szerinti bíróságok jogalkalmazásának egységéhez fűződő alapelvől fakadó, a Kúriára az igazságszolgáltatás kiszámíthatósága tekintetében kötelezettséget kirovó, míg a jogkeresők számára ugyanezen elvből fakadó jogosultságot.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó jelen ügyben személyesen érintett, az ügy tárgyát képező peres eljárás felperese.

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésének első fordulata alapján befogadható, mert azt a törvényes határidőn belül, a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú 2016. augusztus 30. napján meghozott végzésének 2016. szeptember 23-i közlésétől, így az Alaptörvényben biztosított fentebb hivatkozott alapjogok sérelmének bekövetkeztétől számított hatvan napon belül nyújtom be.

I. Megsemmisíteni kért bírói döntés:

A Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzése (Í/2), melynek rendelkező részében a felperes által a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítására és a felperes felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésében való marasztalására került sor.

II. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

XXIV. cikk(1) bekezdése

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (7) bekezdése

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

25. cikk (3) bekezdése

A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

III. Az ügy előzménye, közvetlen érintettség

Felperese, 2006. áprilisi 26. napján Keretszerződést kötött az [REDACTED] Rt.-vel, mint a jelenleg [REDACTED] Zrt. alperes jogelődjével, ügyfélszámla-, [REDACTED] értékpapírszáma- valamint értékpapír letétiszámla vezetésére, illetve ugyan ezen a napon „Kiegészítő megállapodás Határidős és opciós tőzsdei ügyletekre” elnevezésű szerződés megkötésére is sor került.

A Keretszerződés XI.3. pontja rögzítette, hogy „Az esetleges vitás kérdéseket a felek egyeztetés útján kísérik meg rendezni. Ennek sikertelensége esetén a szerződő felek a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság kizárólagos illetékességét köti ki.”

A felek között kialakult jogvita okán felperes keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez és az alperest szerződésszegéssel okozott kár megtérítése jogcímén 430.294.000, Ft valamint az ezen összeg után járó késedelmi kamatok megfizetésére kérte kötelezni.

Felperes a Törvényszék hatáskörét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 23. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, illetékességét pedig- hivatkozva a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. Polgári jogegységi határozat rendelkezéseire, miszerint: fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelen – a Pp. 30. § (1) bekezdésére alapította.

A jogvita elbírálását követően a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 72.I./P.25.237/2014/25. számú ítéletében (Í/3) rögzítette, hogy *a bíróságnak a felek nyilatkozatai tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés fogyasztói szerződés-e, illetve a választottbírósági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel-e.* E körben a Törvényszék ítéletében az alábbiak kerültek megfogalmazásra:

Bár kétségtelen, hogy a keretszerződés XI.3. pontjában a felek választottbíróság kizárólagos illetékességét kötötték ki, a felperes azonban hivatkozott arra, hogy a választottbírósági kikötés fogyasztói szerződésben alkalmazott egyedileg meg nem tárgyalt érvénytelen, tisztességtelen feltétel a Ptk. 209. § (1) és a Ptk. 209IA, § valamint a 3/2013. sz. polgári jogegységi határozatra figyelemmel. A bíróságnak a felek nyilatkozatai tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés fogyasztói szerződés-e, illetve a választottbírósági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétele.

Az alperes által indítványozott, és a bíróság által meghallgatott [REDACTED] tanúk vallomásukban nem nyilatkoztak arról, hogy a választottbírósági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel lett volna, a szerződés egyéb tényként megállapítható körülménye sem utalt ezen szerződési feltétel egyedi megtárgyaltságára, az alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján nem bizonyította a szerződési kikötés egyedi megtárgyaltságát.

Nem foghatott helyt az alperesnek azon hivatkozás a sem, hogy a szerződés ne minősülne fogyasztói szerződésnek. A felperes nem vitásan nem a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 49. § szerinti szakmai ügyfél volt, hanem lakossági ügyfél. A felperes nem működtetett tőzsdei vállalkozást, és végzettsége, szakmája sem tartozott a tőzsdei befektetések körébe. Ekként az értékpapírok, befektetési eszközök kezelését, és megbízások végrehajtását célzó szerződés megkötése nem volt a Ptk. 685. § e) pontja szerinti gazdasági vagy szakmai tevékenysége körébe sorolható szerződés. Nincs jelentősége annak, hogy a felperes részvételével cégek ingatlan befektetéssel foglalkoztak, a tőzsdei kereskedéssel kapcsolatos ügyletek terén a felperes ettől még nem vált az értékpapír ügyletek körében szakmai befektetőnek, és tevékenysége sem minősült foglalkozás körébe tartozó, gazdálkodási tevékenységnek. Az, hogy a Bszt. 49. § is különbséget tesz lakossági és szakmai befektető között, alátámasztja, hogy az értékpapír ügyletekkel kapcsolatos szerződés lehet fogyasztói és nem fogyasztói szerződés. Amennyiben a fogyasztó befekteti megtakarításait, az ezzel kapcsolatos vele kötött szerződések fogyasztói szerződések. Annak az alperesi álláspontnak, hogy magából az ügyletből következik, hogy az nem fogyasztói szerződés, mivel befektetésre vonatkozott, nem volt így alapja. **A választottbírósági kikötés mindezek alapján a 3/2013. jogegységi határozatra figyelemmel érvénytelen volt, így a Vbt. 8. § alapján permegszüntetésnek nem volt helye.**

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben kizárólag a felperes terjesztett elő fellebbezést, az alperes semmilyen jogorvoslattal nem élt, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontját tehát maga az alperes is elfogadta. Figyelemmel arra, hogy a felperes által benyújtott fellebbezés (Í/4) a bíróság ítéletének ezen része vonatkozásában nem tartalmazott kifogást, a fellebbezés az ítélet ezen részére nem terjedt ki, a **Törvényszék megállapítása felülbírálatának nem lett volna helye.**

Felperesnek a szerződésszegéssel okozott károk vonatkozásában előterjesztett fellebbezése okán a Fővárosi Ítéletábrla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzésével (Í/5) az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 8.§ (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó 130. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette.

Felperes az Ítéltábla másodfokú döntésével szemben – mely a per megszüntetésével egyidejűleg a fellebbezést érdemben nem vizsgálta, arra való hivatkozással, hogy a fellebbezés tárgyában érdemi döntésnek nincs helye – felülvizsgálati kérelmet (Í/6) terjesztett elő, ám a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a jelen panasszal kifogásolt Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésével hivatalból elutasította.

IV. A korábbi alkotmánybíróági gyakorlat felhasználhatóságára történő hivatkozás

Az Alkotmánybíróság a 2012. május 9-én kelt X/2349/2012. AB határozatában kimondta, hogy az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.

A fenti határozat alapján a jelen ügy szempontjából releváns, a már hatályon kívül helyezett Alkotmány tartalmilag azonos szakaszai kapcsán kidolgozott alkotmánybíróági gyakorlatot felhasználom és hivatkozom, azzal, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata a jelen ügy eldöntésére is zsinórmértékül szolgál.

V. A jogsérelem indokolása

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A tisztességes eljárás önálló alkotmányjogi normaként érvényesülő, nem csupán más előírásokat kiegészítő, járulékos szabály. A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett.

Az Alkotmánybíróság a 14/2004. (V. 7.) AB határozatában a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy *a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.*

A tisztességes eljárás követelményének betartását a Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróságok feladatául tűzi és előírja, hogy a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

Miután a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletében a fent hivatkozottaknak megfelelően rögzítette, hogy **a választottbíróági kikötés a 3/2013. jogegységi határozatra figyelemmel érvénytelen volt, így a Vbt. 8. § alapján permegszüntetésnek nem volt helye**, jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzése a **pert a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontjára történő utalással azért szüntette meg a Pp. 157. § a) pontja alapján, mert álláspontja szerint a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) előzetes tájékoztatói kötelezettséget előíró 44. és 45. §-ai alapján kitöltött alkalmassági teszt, valamint az annak alapján az alperes által a Bszt. 47-51. §-ai lefolytatott minősítés szerint a felperes nem minősül fogyasztónak, így a felperes esetében a 3/2013. Polgári jogegységi határozat szerinti érvénytelenségi ok nem alkalmazható.**

A Pp. a fellebbezési tárgyalás lefolytatására vonatkozó szigorú szabályok között a 247. § (2) bekezdésében rögzíti, hogy a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az első fokú ítéletnek fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni. Egyébként a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet - a tárgyalás bezárásáig - meg lehet változtatni.

Ahogy az Ítéltábla végzése is helyesen rögzítette, az ítélet ellen a **felperes terjesztett elő fellebbezést**, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy a bíróság kötelezze az alperest kártérítés címén 430.294.000 forint és járulékai megfizetésére perköltségben történő marasztalás mellett. Másodlagosan pedig felvetette a hatályon kívül helyezés indokoltságát is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített, választottbírói kikötés érvénytelenségére vonatkozó megállapítással, illetőleg a **Vbt. 8. § alapján történő permegszüntetés lehetőségének kizárásával szemben egyik fél sem terjesztett elő fellebbezést**, a Törvényszék ezen döntésével mindkét fél egyetértett, azt – **ennek kapcsán pedig a „rendes” bíróság illetékességét – a felek elfogadták.**

Annak ellenére, hogy a Pp. kifejezetten előírja az ítélet fellebbezéssel nem érintett részére kiterjedő másodfokú eljárás tilalmát, a Fővárosi Ítéltábla a hatályos jogszabály rendelkezésekkel ellentétben olyan kérdés eldöntésére terjesztette ki vizsgálatát, melyre fellebbezés hiányában nem lett volna lehetősége. Az Ítéltábla a végzés 4. oldalán rögzítette, hogy *„Mintán a jelen perben az alperes a permegszüntetésére irányuló kérelmét a keresetlevélre benyújtott érdemi ellenkérelmében előterjesztette, így a választottbírói szerződés létrejöttét, érvényességét, hatályosságát és betarthatóságát a bíróságnak vizsgálnia kellett. A másodfokú bíróság e körben az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, így különösen a perbeli jogviszony fogyasztói szerződésnek történő minősítésével nem értett egyet.”* A végzés ezen megállapításából kitűnik, hogy **alperes a permegszüntetésre irányuló kérelmét a keresetlevélre vonatkozó érdemi ellenkérelmében nyújtotta be, mely kérelem tárgyában az elsőfokú bíróság széleskörű, minden részletre kiterjedő vizsgálatot folytatott**, és okirati bizonyítékokra illetőleg tanúvallomásokra alapítottan hozta meg azon megalapozott döntését, hogy a felperes fogyasztói minőségének hány okán a választottbírói kikötés érvénytelen. Minekután az elsőfokú bíróság hatáskörében eljárva az érdemi ellenkérelemben foglaltakat alaposan megvizsgálta és arról döntött, a másodfokú bíróság jogszabályellenes módon járt el akkor, amikor olyan kérdéskörben kezdett vizsgálandni, melyre az elsőfokú bíróság hatásköre terjedt ki, és az első fokon meghozott azon bírói döntést mely a permegszüntetés kizártságát állapította meg – sem a felperes, sem pedig a megszüntetésre irányuló kérelmet egyébként korábban előterjesztő alperes sem kifogásolt, fellebbezéssel nem támadott.

Miután a súlyosan jogszabálysértő végzés ellen felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, a Kúria a kérelem érdemi vizsgálatát – melynek lefolytatására egyébként a felülvizsgálat okán köteles lett volna – azért mellőzte, mert az Ítéltábla végzését akként ítélte meg, hogy az nem minősül sem az ügy érdemében hozott, sem pedig a Pp. 270. § (3) bekezdésében felsorolt jogerős végzésnek. Döntését azzal indokolta, hogy a pert megszüntető jogerős végzés tartalmilag a Vbt. 8. § (1) bekezdésén és nem a polgári perrendtartás rendelkezésein alapul, amivel szemben felülvizsgálati kérelem benyújtása – a Pp. 270. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányára tekintettel – kizárt.

Amennyiben a felek jogvitájának elbírálása a rendes bíróságok illetékességébe tartozik, úgy a polgári perrendtartás szabályai lehetővé teszik, hogy a sérelmesnek vélt másodfokú bírói döntéssel

szembeni a felek felülvizsgálati kérelemmel forduljanak a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz, akitől a kérelem érdemi elbírálását és a sérelmes bírói döntés megalapozottságának vagy jogszabálysértő voltának megvizsgálását remélheti a kérelmező. Jelen ügyben az Ítéltábla végzésével szemben felperes az első és a másodfokú bírói döntés között feszülő rendkívüli mértékű ellentét feloldása, nevezetesen a felperes fogyasztói minőségében való állásfoglalás kérdése, illetőleg a másodfok által okozott súlyos jogsérelem orvoslása, vagyis a fellebbezéssel nem érintett ítéleti tartalomra kiterjesztett másodfokú döntés jogsértő voltának érdemi elbírálása érdekében fordult a Kúriához, mely a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével a felülvizsgálati kérelem tárgyában nem döntött, a kérelmet hivatalból elutasította.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét tehát álláspontom szerint a Kúria azzal valósította meg, – figyelemmel arra, hogy a jogvita rendes bíróság illetékességébe tartozva, a Pp-ben rögzített eljárási szabályok alapján került elbírálásra – hogy annak ellenére, hogy felperesnek a Pp. 270. §-a lehetőségét és jogot biztosított a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére és az Ítéltábla által elkövetett jogszabálysértés kivizsgálásának indítványozására, a Kúria maga a felülvizsgálati kérelem tárgyában, az abban foglalt tartalom vonatkozásában nem döntött, a felperes által sérelmezetteket és a nyilvánvaló jogszabálysértést érdemben nem bírálta felül és lényegében – saját jogegységi határozatának mellőzésével - megfosztotta a felperest attól a jogától, hogy az őt ért jogszabálysértés és jogsérelem jogerősen elbírálásra kerüljön.

A jogorvoslathoz való jog sérelme

Az Alaptörvény a jogorvoslathoz való jogot az alkotmányos alapjogok között rögzíti, és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez az *alapjog* magában foglalja mind a bírói, mind pedig a hatósági döntésekkel szembeni jogorvoslat lehetőségét, és *belső tartalmi eleme* – ahogyan arra az 5/1992. évi (I.30.) Alkotmánybírósági határozat rámutatott - *az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége, illetőleg a jogorvoslatnak biztosítania kell a döntést hozó szervtől eltérő más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében.* Ez azt jelenti, hogy amely esetekben a jogszabály lehetővé teszi, minden érintett személynek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy az általa sérelmezett döntés ellen jogorvoslattal éljen és sérelme érdemben elbírálásra kerüljön.

Miután a Fővárosi Ítéltábla a pert a Vbt. 8. § (1) bekezdése alapítotán a Pp. 157. § (19 bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette, a másodfokú végzéssel szemben a felperesnek elvi lehetősége volt felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, hiszen annak kizártságára maga a végzés sem tartalmazott rendelkezést, illetőleg a Pp. 270. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálata a Kúriától kérhető, a (3) bekezdés pedig kimondja, hogy a (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával van helye felülvizsgálati kérelemnek a keresetlevelet a 130. §(1) bekezdésének a)-b) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító és a pert a 157. §a) és g) pontja, valamint 157/A. § (1) bekezdése szerint megszüntető jogerős végzés ellen.

Felperes az őt ért jogsérelem és a másodfokú bíróság jogszabálysértő döntésével szemben tehát a jogszabályban rögzített jogorvoslati jogával élve nyújtotta be felülvizsgálati kérelmét a Kúriához, azonban a **Kúria a felülvizsgálati eljárást nem folytatta le**, azt hivatalból elutasította és döntését lényegében egy mondattal indokolta, melyben annyit rögzített, hogy a másodfokú döntés ténylegesen a Vbt. 8. § (1) bekezdésén alapul, amivel szemben felülvizsgálati kérelem benyújtása kizárt. A Kúria döntését értelmezve tehát mindez azt jelenti, hogy azzal, hogy a másodfok a Vbt. 8.

§ (1) bekezdésére hivatkozva szüntette meg az eljárást, **megfosztotta felperest annak lehetőségétől, hogy az általa sérelmesnek tartott ítéltáblai végzéssel szemben olyan, bírói - vagyis ugyanazon szervezeten belüli magasabb - fórumhoz forduljon, aki hatáskörrel bír a döntés érdemi felülbírálatára, a döntés helyességében és jogszabályoknak való megfelelésében való állásfoglalásra.**

A Kúria sérelmezett végzése tehát azzal sértette meg a felperes jogorvoslathoz való alapjogát, hogy **önmagában a másodfokú döntésről, annak jogszerűségéről és elfogadhatóságáról, illetőleg a felperes által hivatkozott jogsérelmek jogosságáról, a hivatkozott jogszabályok bíróság általi megsértésének megállapíthatóságáról nem hozott döntést, vagyis a jogorvoslathoz való jog ténylegesen nem érvényesült**, felperesnek a sérelmezett másodfokú végzés vonatkozásában ténylegesen nem nyújtott jogorvoslatot, és az elsőfokú ítélettel, valamint a Pp. fellebbezési tárgyalásra vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes ítéltáblai végzés jogszerűsége elbírálatlan maradt.

A bírósági jogalkalmazás egységéhez fűződő jog:

Az Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése rögzíti, hogy a Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett **biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.** Ezen alaptörvényi norma tehát kimondja, hogy a bíróságok jogalkalmazásának egységét a Kúria köteles biztosítani, melynek eszközéül a jogegységi határozatok meghozatalának jogát és kötelezettségét biztosítja az Alaptörvény azzal, hogy az ilyen módon meghozott határozatok a bíróságokra, így a Kúriára magára is, kivétel nélkül kötelező érvényűek.

Jelen ügy kapcsán felperes keresetében a Törvényszék illetékességét a Pp. 30. § (1) bekezdésére alapította és hivatkozott a **fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírói kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. Polgári jogegységi határozat** azon rendelkezéseire, miszerint: *fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírói kikötés tisztességtelen.*

Miután a Törvényszék, mint elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy magából a befektetési ügyletek jellegéből még nem következik, hogy az ilyen ügyletekre kötött szerződések fogyasztói szerződések, és amennyiben a fogyasztó befekteti megtakarításait, az ezzel kapcsolatban vele kötött szerződések is fogyasztói szerződések, helyesen alkalmazva a kötelező érvényű 3/2013. Polgári jogegységi határozat rendelkezéseit, a választottbírói kikötés érvénytelenségét állapította meg.

Mindezek ellenére az Ítéltábla pusztán a rendszeres tőzsdei jelenlét okán úgy ítélte meg, hogy felperes gazdasági tevékenysége körébe eső célból szerződött, így a perbeli szerződések tekintetében fogyasztónak nem tekinthető – noha, megjegyzem, magának a szerződéseknek fogyasztói minőségét maga az Ítéltábla sem mondta ki. Felperes fogyasztói minőségének hiányára tekintettel az Ítéltábla nem látta indokoltnak a választottbírói kikötés érvénytelenségét, még annak ellenére sem, hogy végzésében maga rögzítette: ***a választottbírói kikötés egyedi megtárgyalása nem állapítható meg, tehát az a régi Ptk. 205/A. § (1) és (2) bekezdés értelmében általános szerződési feltételként válhatott a megállapodás részévé, mellyel kapcsolatban azt kellett vizsgálni, hogy az ilyen kikötést tartalmazó rendelkezés a szokásostól eltérő rendelkezés-e.*** A másodfok szerint az irányadó bírói gyakorlat az üzletszabályzatban foglalt választottbírói kikötést több esetben a szokásostól eltérő rendelkezésnek minősítette, melyről a régi Ptk. 205/B. § (2) bekezdése alapján külön tájékoztatni

kell a másik felet, és noha az Ítéltábla maga rögzítette, hogy **külön figyelemfelhívó tájékoztatás megtörténte sem volt adat** a perben, a választottbírói kikötés érvénytelenségét mégsem állapította meg, és a **Kúria 3/2013. évi jogegységi határozatát a tények bizonyítatlansága ellenére sem tartotta magára nézve is kötelezően érvényesítendő szabálynak.**

Bár az Ítéltábla a jogegységi határozat alkalmazását mellőzte, az nemcsak az alacsonyabb fokú bíróságokra, hanem magára a kúriai jogalkalmazásra nézve is kötelező lett volna, ugyanakkor a Kúria a fent kifejtett jogorvoslati jog sérelmével a **másodfokú végzés jogszerűségéről nem döntött, és a tekintetben sem foglalt állást, hogy felperes a másodfokú bíróság szerinti gazdasági érdekkörben eljáró személynek, vagy az első fok szerinti fogyasztónak tekintendő, és a Kúria 3/2013. évi jogegységi határozata ily módon a felek jogviszonya tekintetében mennyiben alkalmazandó.** A Kúria a felülvizsgálat lehetőségének kizártságát a BH2012.97 számú eseti bírósági döntésre hivatkozva mondta ki, ugyanakkor nem vizsgálta a másodfokú végzés jogszerűségét és helyállóságát, ennek kapcsán pedig a felperes azon fellebbezésben kifejtett kifogását, hogy a másodfok a fellebbezéssel nem érintett ítéleti részre kiterjedő döntést hozott, és az elsőfokú döntést a fellebbezéssel és a fellebbezési ellenkérelemmel nem érintet részben változtatta meg. Ennek okán nem döntött a felperes fogyasztói minőségéről illetőleg a 3/2013. évi polgári jogegység határozat alkalmazhatóságáról sem.

Miután az elsőfokú bíróság a felperes fogyasztói minőségét és a bíróságokra nézve kötelezően alkalmazandó jogegységi határozat figyelembevételével a választottbírói kikötés érvénytelenségét megállapította, mellyel a felek maradéktalanul egyet értettek, azt nem kifogásolták és fellebbezésükben e tekintetben kifogást nem támasztottak, **utóbb sem a másodfok sem pedig a felülvizsgálati bíróság nem mellőzhette volna a jogalkalmazás egységét szolgáló jogegységi határozat előírásait, és nem minősíthette volna a választottbírói kikötést érvényessé, a felek jogvitáját pedig nem irányíthatta volna választottbírói útra.**

Álláspontom szerint tehát a fent kifejtettek okán a Kúria érdemi vizsgálatot mellőző végzése súlyosan sérti a bírói jogalkalmazás egységéhez fűződő alapelvől fakadó, a bírósági eljárások kiszámíthatóságában megtestesülő – jogszabályokon és felsőbbbírói iránymutató határozatokon alapuló - alkotmányos jogot, hiszen annak meghozatalára a 3/2013. évi jogegységi határozat kötelezően alkalmazandó rendelkezéseivel ellentétesen egy eseti bírói döntésre hivatkozással került sor, és a felperest érintő azon jogalkalmazási kérdésben, hogy fogyasztónak kell-e tekinteni vagy sem és ennek okán a választottbírói kikötés érvényes volt vagy sem, vagyis, hogy a felek szerződése tekintetében a Kúria 3/2013. évi Polgári Jogegységi határozat alkalmazandó-e, nem született érdemi döntés.

VI. Az Alkotmánybírósághoz intézett határozott kérelem:

A fent kifejtett indokaim alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (7) bekezdése illetőleg a 25. cikk (3) bekezdésének megsértése okán **állapítsa meg a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésének alaptörvény ellenességét, és azt a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzésére kiterjedően semmisítse meg.**

Tisztelettel:

[Redacted signature area]

Dr. Illés Attila József
 Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda
 Iroda
 106.
 80 3035